

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۲/۲۷

پوهاند دوکتورم. ا. زیار

دویم - پرک

ویبر غاونیزی پایلی

(پسوندهای واژه ساز Wordformational endings)

رومبی- پروکی

کرنوم - بېلېنتي پایلي (پسوندهای مشتقات فعلی)

Deverbative endings

[د تېر اکتوبر پر ۱۱مه مو په لومړۍ برخه کې د پښتو پښوې او بیا گړپوهې (صرف) د زدکړې اسانه لار د اړوندو ستاړو پایلو پېژندنه ده، دادی، په دویمه برخه کې د ویبر غاونی (ساختار لغوي) پایلی هم د دې لپاره وړاندې کوو چې زدکړوال اولیکوال ترې د پښتو د دغې دویمې اړینې تیوریکي اړخ په لنډه او اسانه زدکړه کې پوره گټه اخیستای شي. که څه هم د دغو پایلو شمېره تر (صرفی) هغو څو برابرې زیاته ده خو هومره پېچلې او بېقاعدې نه ده. نن سبا ژبپوهان او ژب-تو لښوهان تر پښوې (گرامره) هم د ژبې هست ونیست له وپېیانگې (Vocabulary) سره غوټه کوي، ځکه ورځ تربلې دنویو علمي-تخنیکي جاجو نو (مفاهیمو) یو (نوح) وزمه ځپان (توپان) رابھاند دی او یوازې هماغه دودپالی لیکنې ژبې ځنې رابچېدای او پایدای شی چې د پورپانگې ترڅنګ خپل درېگونې (زړه-گړدودې-نوي) پانگه هم ورسر هم پرکار واچوی!]

دویم-پرک

ویبر غاونیزی پایلي

(پسوندهای واژه ساز Wordformational endings)

رومبی- پروکی

کرنوم-بېلېنتي پایلي (پسوندهای مشتقات فعلی)

Deverbative endings

دا هغه پایلي دي چې په کر رینې او کرستی پورې نښلي او کرنومونه (dever-batives) رغوې، باني د ویبر غاونی په لړکې دا وپېیانگه له کر (فعل) څخه رامنځته کېږي؛ چې د دودیزې لیدتوگې او نومونپوهنې پر خلاف تر (مصدر) او (حاصل مصدر)، (صفت فاعلي) او (صفت مفعولي) پورې درست کر بېلنگونه (مشتقات) رانغاړي. دادی، د بېلگې په توگه د (خورل) کر له دوه غبرگو رینو (خور-) او (خور-) سره رغېدلي (۳۷) بېلنگونه له اړوندو پایلو سره له یق (پښتوقاموس) راخلو چې لومړی یې تیرمهالی رینه بلل کېږي او دویمه وسمهالی؛ که څه هم له تاریخي پلوه داهم رو مبی (خور-) وه او د (ر-) له غبرگژبې (ر-) سره یې مهالیز اړخ هم بدل شوی دی. [ویپوهنه - ۱۰۱] ۱۱۵

لومړی: له تیرمهالی ستي (خور- xor-) سره چې له تولیزي قاعدې سره سم یې اړوند بېلېنتي نومونه تر ډېره زور (-a) له خور-رینې سره د تر خپلواک په توگه بېلابېل کرنومستي له بېلابېلو پایلو سره نښلي، لکه په لاندې ډول:

د پانو شمېره: له 1 تر 16

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څېر و لولئ

۱) خور + ل = خورل (خوردن) - ناپای (مصدر)، د منځ خپلواک (a) او تر خپلواک (θ) په ملتیا، له (-ل) پایلي سره؛ ناپای (infinitive) د یوه تخنیکي ترم په توگه د یوه کرن، چار (فکشن) ناپایواله رابیني او دگردان شوي کر (finitive) پر خلاف یې، نه یوازې مهال، بلکې نور بېلابېل اوروڼي اړخونه او ټولې یې چاروماناهم نه را لندوي (محدودوي)، خو دغه ټولې گرداني بڼې د سړي ذهن ته رابولي یا تدا عي کوي- له همدې کبله ناپای (مصدر) د یوه کرنوم (deverbative) په توگه د نورو هغو غونډې له کر ریبڼي یا سټي (خور-) ځنې رغول کېږي، نه د دويزوا لو په گروهه د گردو اوروڼي او بېلښتي بڼو دکوم بنسټ په توگه؛ په همدې ډک و دلیل مور (کرنومی) نومولی دی [د لا زیات پوهاري لپاره: ۳-پښویه ۱۵۱-۱۴۸]؛

هسي (خو ناپای) پر (-ل) سر بېره، (-ن)، (-نگ)، (-نه)، اڼه (-ون) (un-)، ونه (-a-wāna) ... پایلي هم د ناپای کر یا ناوړني کر جاج بندي. په دې توگه دا روسته او وه واړه کرنومونه د ناپای (مصدر) په گډون ورته ناپایه کرن یا چار او جاج ومانا بندي، نو مټي دغلته دودیز ترم (خاصل مصدر او مصدرونه) پر سول برابر را ځي؛

۲) خور + ن = خورن، چې د سوېل لویديز (-نگ) پر وړاندې، یو شمالختیز ځېل دی؛

۳) خور + ننگ = خورنگ چې د (-ن) پایلي سوېل لویديز انډول دی؛

۴) خور + نه = خورنه؛

۵) خور + ونه = (wāna-) خورونه؛

۵) خور + ون (-un) = خورون بیا هم د پارسي (خوردن؛ خوراک) په ماناوو دی.

۶) خور + اڼه (-āna) = خورانه چې د پاسنیو پروارو کرنومونو یو بننده او ډېر بڼت رابیني، لکه چې وایي: زاړه او واړه گرده ورځ همدا خورانه کوي، له دې نا خبره چې څوک ورته دومره پخلانه او لوبني مینخانه... وکړي (د محبوب سنگر د خور سکیني له خولي)؛

۷) خور + بڼت = خوربڼت چې تر څنگ یې (خوربڼت) گړدودي ځېل هم مخي ته راځي؛

۸) خور + منځونج = خواره، چې له (صرفي) پلوه یو غونډ (اسم جمع) دی او له مانیز پلوه د (۷) په څېر بننده او ډېر بڼت رابیني چې تر سروونکي یې هم یوگړی کېدای شي، لکه: زمر خواره کوي او هم ډېرگړی، لکه: زمر او لمر خواره کوي؛

۹) خور + ونی = خورونۍ (خورنده)، چې لروډېر د (خورونکي) د هممانیز په توگه د وسمهالکر ستاینوم او بیا تر ډېره چارنومیز جاج راڅرگندوي، هغه هم له بنندیز جاج سره، لکه: خورونۍ سپی چې لا بنندیز ځېل یې خوروی سپی دی؛ د پارسي پسیف کرنوم (خوردن) پر بېلگه په نومبېلښتي پایله (-نی) له پښتو تېرمهالي (خور-) کر سټي څخه بېچار (پاسیف) کرنوم (خورنۍ) هم رادودولای او هم لروډېر ټولیزولای شو، لکه: کرنۍ (کشتنۍ، زراعتۍ)، څښنۍ (نوښیدنۍ)، ؛ پق اونۍ (ōnay) له اورډو سره له ویل کر بنسټ څخه بیا د ورته بېلگو اکتیف انډول هم راخوندي کړی دی؛ ورله مخه (-ونۍ) پایله که له چاروالو لېږندوکړونو څخه چار وال نومبېلښتونه رغوي، خو له نالېږندو چاروال او له مرستیالکړونو څخه بېچار کرنوم بېلښتونه رامنځته کوي، نالېږند، لکه: تلونۍ د (تلونکي) ترڅنگ د (رفتنۍ)، راتلونۍ د (تلونکي) ترڅنگ د (آمدنۍ) په مانا؛ همداسې رسیدنۍ (رسیدنۍ)، شلېدونۍ (گسستنۍ)... درواخله؛ له مرستیالکړونو، لکه: کېدونۍ د (کېدونکي) ترڅنگ د (احتمالی) او شونۍ (شدنۍ)، امکان پذیر، ممکن) په مانا او داسې نور.

شپړونۍ (تبعید شوی) بیا د سوات خواته - کړی ستاینوم (مفعولي صفت) راځي!

۱۰) خور + ونکۍ = خورونکۍ، چې وسمهالکر ستاینوم (فاعلي صفت present particip) بلل کېږي، خو تر ډېره د - چارنوم نقش پر غاړه اخلي، لکه بنوونکۍ، څېړونکۍ، اوبدونکۍ، لیکونکۍ...؛

۱۱) خور + لی = خورلی (خورده) یا passive particip چې د برابری (تصادف) له مخي دودیز عربي ژباړلی انډول ((صفت مفعولي)) نومونه ورسره اړخ لگوي، د ډیوید مېکنزي (← ۵۲) له څرگندوني دا جاج اخیستای شو چې دغه بېچار کر ستاینوم د لرغوني هندواروپايي (perfect passive participle) استازي کوي (لکه: تللی، راغلی، کېنلی، څېړلی...)، ځکه اړوند (-ل) که په ناپای یا (مصدر)، بېچارکر او همداراز بشپړ تېرمهال او لنډ تېرمهال کې راڅرگندېږي، د لرغوني (-ته) پاتوري (میراث) نومېرل کېږي؛

پارسي چې د نورو لوډیزو آریاني ژبو غونډې د پښتو پر خلاف له غږ پوهیز پلوه ځانساتي ده، هغه (-ته) پایله د غږن ځېل (-د) ترڅنگ هم په ناپای (مصدر)، تېرمهال او وسمهال او هم (صفت مفعولي) کې لا تراوسه ژوندۍ ساتلی، لکه په (گفتن، رفتن، خفتن، گشتن...) او بیا په اړو ند بېچار ستاینوم (گفته، رفته، خفته، گشته...) کې او همداسې یې (-د) هم درواخله، لکه په (خندیدن، گرویدن، خوردن، نوشیدن...) او (خنده، گرویده، نوشیده، خورده...) کې؛

هرگوره، په تېرمهال او ناتېرمهال کړاوړون کې هم د بېچارکر دنده پر ځای کوي، چې د پېښور خواته د پایلي له غورځن پرته هغسي سمت پاتي دی، لکه په وخور لی شو، خورلی کېده، خورلی کېږي، وبه خورلی شي... کې او مور بره خواپه کره لیکنۍ پښتو کې لږترلږه د کندهار او ننگرهار گړدود په لاسوند دغه غورځن اړین ارزولی دی، لکه

په وخورل شو، خورل کېده، خورل کېږي، و به خورل شي... کي او همداسي نورې ورته بېلگې درواخله، لکه: پراښتېل-، څښل-، پوهول-پدل-، غورځول-پدل-...؛
(۱۲) خور+ه = خوره (هغه چې په غم وښادې کي خورل کېږي؛ مواجب يا معاش اعزازي و مستمري)، د نورو هملرو نومونو غوندي منځخپلواک او پای خپلواک- a راخلي؛

(۱۳) خور+ه = خوره؛ ra xwá (پسته او شگلنه ځمکه؛ گل و لای سيلاب) چې له پاس څخه يې لنډو او پايڅج توپيروي، (خورکه) يې دغلته هم همدانيزه ده؛

(۱۴) خور+ين = خورين xwrin (بسيار پخته، شاريده) چې د يوه کريستالينوم په توگه له پخړو خوراکتو او مېوو سره راځي او په اړولي (مجازي) مانا د (زخم، زړه...) او ان وگړو ټاکنډوی کېږي چې د بنندي اوتينگار لپاره ورسره مهمل (پيرين) ملتيا کوي؛

(۱۵) خور+گه = خورگه چې (پق ۴۵۱) له لنډو و سره د (زمين نرم و شنزار؛ گل ولاي سيلاب؛ کالا و پوشاک پوسيده) په مانا راخېستې. يا خره او (خوره) لکه (لوره) يې په لومړي او دويمې ماناکي ورسره همدانيز کړي؛ بنايي، خور (توی، رود) هم ورسره هماری اوسي؛

(۱۶) خور+ي = خوري، چې داهم نوموري سيند له لنډو او پيل خچ سره (بوته) (مسهل) مانا کړي او له پايڅج سره (خوره) يې په ورته ماناهم راخېستې دي؛

(۱۷) له اوږدو سره، (خور) د (آماده، کمرېسته) په مانا، خو چې د څو نورو همربينه کړنومونو غوندي پايله نه لري، نو زموږ له سکالو سره اړخ نه لگوي.

(۱۸) خور+جن = خورجن (بدرنگ، بدشکل، بدقواره) هم بنايي، زموږ له ورته کړ لړۍ سره سمون ولري؛
(۱۹) خوره+مار (پرخور؛ رشوه خوار) ياخورنده.

(۲۰) خور+سکه = خورسکه (دود کثيف؛ بوی بد، تعفن) چې پق يې څو همدانيزونه (غورسکه، غروسکه...) نورهم راخېستي، هم کېدای شي، زموږ له موخي سره تړاو ولري؛

دويم: له وسمهالي ستي خور- سره کړنومونه:

که څه هم پق د دواړو ستو نومبېلنگونه (مشتقات) سره د بېلابېلو گړدو دي ځېلونو پر بنسټ اخبلي راخېلي دي، خو ما ته د شمال ختيځ هغه ځکه کره وېرېښېد، هغه هم په دې لاسوند چې د بېخايه د بولکېټ (دوه گرايي، بياځلتيا) له مخنيوي سره دکره والي له دوه بنسټيز ارونو (پينو بيز-رغاونيزيورنگوالي او وييز رنگارنگوالي) څخه لومړی دا راسمبال کړ. د بېلگې په توگه مو لپېرند چارکې (صناعي ياکوزاتيف فعل) آر تاريخي خورول (ترڅنگ (خورول) له اړوندو بېلنگو نو سره له پامه و غورځاوه-پښتود سوېل لوېديزو خپلوانو، لکه پارسي ژبي چې په پر لېبېلي (منظمه) توگه هره کړسټه د(-اندن) په روستاري کوزاتيف کولای شي: [خور+اندن = خوراندن]، يوازي دوه ورته کړونه (وييول: څوک غړول، پر خبرو راو ستل؛ گوياندن) او همدا(خورول: پرچاپو څه خورل) لري-که نه هسي خو ټول کړونه يا کړ سټي د وييکو په مت و ملتياپه ورځنيو خبرو اتروکي پرکوزاتيف کړ اړول کېدای شي، لکه چې وايو: (پر) زمرمي ډوډی وخوره، چاپوي مي (پري) وڅښلي...

په هر ډول د(خور) کړسټي، هغه هم تر ډېره له منځخپلواکونج سره توليز نومبېلنگو نه په لاندي نوملړ کي وړاندي کېږي:

(۱) خور+اک = خوراک (xwar-āk) له پارسي (خوراک، غذا، خوردنی) او انگرېزي (eating; meal) انډولونو سره؛

(۲) خور xwar (آش) چې څرمني ته ورکول کېږي، له منځخپلواک (-θ-) او بيا ډېر ډوډی کره (-a-) سره يې پايله صفر ده؛

(۳) خور+نده = خورنده (xwárənd-a) (پرخور، بسيارخور) ياني دا پايله د ←(-ونی، -ونکی، -آند، نندی، -ندوی، -ی) هغو ورته بنديز يا ټينگاري جاج بندي؛

(۴) خور+ندی = خورندی (پرخور؛ ميوه رسیده و پخته؛ با معنای مجرد عملی را گویند که از سوی مرد معززيکه ميوه پخته شده را تبرکاً بار اول بخورد)، له لومړي مانا سره دا لغمانی مثل ښه ترا جوړېږي: نه يې پخپله خوري، نه يېخورندي ته ورکوي؛

(۵) خور+ندوی = خورندوی، د نسور (پرخور) مانا بندي؛

(۶) خور+ی = خوری (xwaráy) په ورته بنديزه مانا؛

(۷) خور+اند = خوراند (xwarānd) چې د عربي (صفت مبالغه) چاج بندي، ياني تر درستوورته بنديزو يا ټينگاري همربينه کړنومونو هم زيات بنديز راځي، هغه هم د (نسور اوډېر خور) ترڅنگ په دويمه مانا (ډېر

بديخور) هم دود لري، (و) گړنی بېلگي يې، لکه: ژراند، ځلاند، بهاند، پوهاند (پټپوهاند عالم الغیب)... لا تراوسه ژوندی دود لري او په دې توگه (خوراند، پوهاند، وياند، لور اند، سهند، پېژاند...) بې مخبېلگو نه دي دود شوي؛

(۸) خور + ک = خورک (خورش، طرز خوردن)؛

(۹) خور + ول = خورول (خوراندن *náxwarānd* چې پق يې ترڅنگ ناکره (خورول) هم راخېستی دی؛

(۱۰) خور + زون = خورزون (ماده؛ طبيعت، سرشت) چې (مزاج) مانا ترې هم اخېستل کېدای شي؛ خور + منخ = خورمنخ (طبيعت؛ خواهش) چې دلته هم د پق پرمناوو (مزاج؛ سليقه) هم پرتله کولای يا قیاسولای شو؛

(۱۱) خور + من = (اشتها) چې پق يې هممانيزه (وي) هم راخوندي کړي ده؛

(۱۲) خور + منی = (*xormanáy*)

(۱۳) خور + آوی = خوراوی (*xwarāwáy*)، لکه عربي (تناول) هغه خوراک چې ډېر او ډلېز خورل کېږي؛

(۱۴) خرو + مه = خرومه (*xromá*) د (رزق؛ نفقه = رزمنه) په ماناوو چې مور يې په ټينگ باور آره بڼه (خورمه) نومېږي، لکه داروسته بېلگه چې ورته غريز ادلون بدلون پکې راغلی دی؛

(۱۵) خرو + ږی = خروږی چې له ډېر چيچونکي او دارونکي (سپي) سره راځي؛

(۱۶) خور + اړه = خوراره (*ra ā xur*) د (جذام) په مانا چې زما گړدودي خپل (خور ونکې) يې هممانيز دی...؛

(۱۷) خور + نه = خورنه (*xwarθna*) (گوشت خوره) له -رنه (*rθna*) پایلې سره چې له خور - سټې يا (خورل) کړ سره داتکلي همريښه کړ (خورنل-بدل: پر مېړه د بېنده پسه ختل) او همداسې يې له لېرنديچاري (صناعي) کړ (خورنول- خورنېدل: پر مېړه د بېده پسه ختل-خېژول) ځخه له کړ بېلنگونو ځنې گڼل کېږي او نورې بېلگي يې، چاروال او بېچار کړ ستاينومونه، لکه: خورنوونکی (پرمېړه د بېنده پسه خېژو ونکی) خورنلېدونکی (پرمېړه ختلی بېنده پسه)- خورنولی (پر مېړه خېژول شوی بېنده پسه) او داسې نور (پق ۴۵۰)؛

دويم-پړوکی

نومبېلنټي پایلې (پسوندهای اشتقاقی اسمی)

Nominal derivative endings

هماغسې چې په ((ويپوهنه او ويبرغاونه ۳۹-۴۲)) کې پرې رڼا اچول شوې، د نو رو هندواروپايي او همداراز د ورته اوروني (متصرفه) سامي ژبو په څېر پښتو ويبرغاونه (ساختار واژگانی *word formation*) دوه رازو ويپوهنه څېري: بېلنگونه او ترنگونه (اشتقاقات و ترکیبات)، داسې چې يو بېلنگ (مشتق) له يوه -ويي سره د يوه -روستاري پایلې په نښلونه، او يو ترنگ (ترکیب) د دوه ويپوهنو په ترڼه رامنځته کېږي .

خو داچې زموږ سکالو پر روستاري، يا په نومبېلې توگه، ((پایله)) او له دې لیده پر ترنگونو نه، بلکې بېلنگونو راڅرخي، نو په لومړي پړوکی کې مو رومي برخه (کړنوبېلنگونه) له اړوندو پایلو سره وړاندې کړل او دادی، په دويم دې کې ((آر)) څلورگوني (څيزنوميز، ستاينوميز، شمېرنوميز او نومخريز) بېلنگونه له اړوندو رغندو پایلو سره تر څېرني اوڅيرني لاندې نيسو؛ آر په دې مانا چې چورليز (محو ري) توکی يې يو نوم يانومسته ده، او پر وړاندې يې دکړنوميز بېلنگ هغه يو کړ يا کړسته (هماغه اخ ۲۰۳-۲۰۱). بېلابېل نومبېلنگونه هغه هم يوازې له پایلو سره:

وار له مخه د څلور وارو نومونو پر بنسټ څلور ډولونه رانغاړي: (۱) څيزنوم- بېلنگونه مشتقات اسم زات، (۲) ستاينومبېلنگونه، (۳) شمېرنومبېلنگونه او (۴) نومخربېلنگونه؛ او بيا د جولي، چار او مانا له پلوه پرې ۷ نور ډولونه سربراري کېږي:

۱: څيزنوم- بېلنگونه (مشتقات اسمی) او پایلې يې

Substantival derivational endings

دا دی، دلته له سکالو سره سم، د نورو غوندي هماغه پایلې والا بېلنټي څيزنو مونه له بېلابېلو ډولونو سره د ويپوهني له درېگونو چاپونو څخه راجا نوو. دا هم پوره جوته ده چې څلورگوني نومډولونه (ستاينومونه-شمېرنومونه-نومخري) له څومره بيز، په نورو ټکو، ډېر پېښی (بسامد، فرېنکوېنسی) د بېلنگونو اوار وندو پایلو له پلوه سره توپيرونه لري: په دې تراوڅيزنومونه لومړی دريځ را خپلوي، ستاينومونه دويم، شمېرنومونه درېيم او نومخري څلورم .

د څيزنومونه د څومروالي او ډېر پېښی دريځ په دې لور بلل کېږي چې پر (آر) ډول سر بېره، نور هغه گړد نومبېلنگونه رانغاړي چې دايې چورليخ (محور) گړخي او چې هغه ټول (ناار) يا (څېرمه) بېلنگونه ورسره په پام کې ونيسو، نو ډولونه يې، تر نورو درو ډولوپه هر راز، چې ان له ستاينوميزو هغو هم تېری کوي او ورسره ورسره يې هماغومره پایلې زياتوالی او رنگارنگي مومي چې ټولټال بېلنگونه يې دادی:

(۱) څيز نومبېلنگونه، (۲) ستاينومبېلنگونه (۳) څيز نوم شوي ياما نانومبېلنگونه (مشتقات اسمای مجرد)، (۴) چار نومونه (اشتقاق اسمی حرفی)، (۵) اړيکنو مېلنگونه (مشتقات نسبتی)، (۶) لوبنومبېلنگونه (مشتقات اسمای آله)، (۷) څا ينومبېلنگونه، (۸) مها لنومبېلنگونه او (۹) کوشينومبېلنگونه (مشتقات اسمای مصغر) چې دغلته يو لړ ستاينوميز کوشينومونه هغه هم پر څيزنو ميزو بېلنگونو اوړي او پر خپل خپل وار يې بېلگې وړاندې کيږي. ۲۹۶ تر دويم دريم: ۲۰۳ ← (ويپوهني او وييرغاونې - ۲۰۱)

۱: آر څيز نومبېلنگونه او پايلې يې

آر (اصلي) دامانا چې د دغو نورو څلورو ناآرو په توپير کوم ځانگړی نوملړ (Nomenclatur) نه راخپلوي، بلکې لکه پخپله اړوند چورليز (محوري) څيزنو مونه ټولنومونه (اسمای عام) پاتې کيږي. ← (۲-چاپ ۲۹۸؛ ۳-چاپ ۲۱۵) رومي- تاريخي ارکاييکي بېلگې يې چې بنايي په نه اټکلېدونکي تېرمهال کې، له دايکرونيکي پلوه له راز راز پايلو او دندو سره د نومېرني وړ وي او پر دغو نا آرو پېنځو ډلو به وېشل کېدلي، لکه واخلي: انارگوسه يا نرگوسه (درخت و دانه انار)، يا نرگوس (انارخورد و ترش؛ انارکوهی)، پلوسه، تلوسه، غومبسه، نموسه (ديواری داخل خانه برای نمود)، پنډوس، پنډوسه يا پنډوسکه (گېن، توپ) ...؛ ناووس (شاه بالا) کنجوس، چروس، خروس، ډبوس، پېوس يا پېروس... چې عربي پورويی (دېوټ) ورسره هم همرونگ (دووس) شوی دی. خو نن سبا يې له سپنکروکي پلوه د ستواو پايلو ترمنځ بريدټاکنه، هغه هم له څه ناڅه غريز ادلون بدلون سره، ناشونی برېښي او له دې کبله يې زارو د (آرو څيز نومبېلنگونو په نامه يولړ بېلگې وړاندې کوو:

(۱-ی) چې، بنځينه څيز نومونه رغوي او هممهاله ← کوشين- او لوبنومونه آرې بنځينه څيز نوميزي بېلگې: مرني (خرقه)، مرکنډی: د ورمېر روستی شمزی چې سر ورپورې نېلي، او پخپله شمزی (مهړه)، دلی (توده جوارې؛ سواره گندم و جو...)، ځولی (جولی)، کوټی (اتاق خورد، پسخانه)، کو نډی، ډی يا دینی (توپ دنده؛ دنده کلک)، بېډی (بجل)، نارې (آب روی گنده)، پنډی، ډی يا کورارې (تراده وزمه وور پټی)، مرکو نډی او هممانيزه يې مارکونډی (خارمغیلان!)، کټی (گوساله گاومیش؛ مصغر کټو، کټوه يا کټوی: دیگ گلی)، ډولی اوگني نوري بيايوڅه کم منگي بنکاري، او لا بڼه ترا نومېروړي (قابل تشخیص)!

(۱) په-اېمه-امه-مه (āma, -ema, -ma): هېښمه (ناڅاپي تپه تياره له توند باد وباران سره) پيلامه (ابتدا؛ علامه)، ډمامه (زمین چقور و آبگیر؛ هنگامه)، جاممه (تربک نوعی از شرشم که از آن روغن میکشد عین بوته که در گندمزار میروید؛ ځېرمه، پيارمه، کولمه، زېرمه، څېرمه (فرعي)، سېلمه (واره، تول)، ځېرمه، لېمه، ولمه (رویه کف پزار و هرچیز)، نغمه (اثر ضرب چمچه و تازیانه بر پوست بدن) ...؛

(۲) له (-خ، -خه، -وخه) سره بياهم څه ناڅه ارکاييک بېلنگونه، لکه: مخ، سخ، بخت، ترخ (تخرگ) ...؛ برخه، زخه، رخه، ترخه، پرخه، شمخه، کوټخه (کوټی)، ولخه (دشت و صحرا)، لاسخه (ذواليد، ملکيت) ...؛ تودوخه، سپنډوخه (نوعی توپ بازی)، موخه، کوخه (گُخ) ...؛

(۴) -ېښ، -اېښ، وېښ، -وېښه...: ورېښ (باد)، خوېښ، وېښ په زورکيوال-و (زهر)، غاېښ يا گاېښ (باجور)، پرتوگاېښ، ناېښ (دندان انياب)، سراېښ (حريص)، لراماېښ (لرمون)، واېښ (ريسمان)، خوېښ، گواېښ، وويښ (بنډويسکی چیلی)، نگوېښ (لنگش-نگو بڼل)، اوېښ، اوېښه (اوشکه) ...

(۵) له (-يز-ی) پايلو سره هغه رغېدلي ستاينومونه چې د څيزنوم پر بنسټ يا چور ليخی رغول شوي، لکه: درسته ← درستی؛ کال ← کلز (سالنما، تقويم) ... يا د شمېرنوم پر بنسټ چې زياتره با نکتوتونه، هغه هم له لنډ بلونج (بدیل) روستاري (-ی) سره نوموي، لکه: لسيز يا لسی، شليز يا شلی، سليز يا سلی، پېنسويزيا پېنځسوی، زريز يا زری... [نورې بېلگې: ويپوهنه ۲۷۴-۲۷۳].

۲: د ستاينومبېلنگونو پايلې

پسوندهای مشتقات وصفی

Adjectival derivative endings

ستاينومبېلنگونه (مشتقات وصفی) تر گردو نومبېلنگونو ډېر زېري او ډېرې دي او له دې سره يې پايلې هم ډېرې او رنگارنگ دي، دک و دليل يې داچې له نورو درو نومډولونو او ستو څخه د بېلابېلو مختارو او روستارويو پايلو په مټ رغېدنه مومي. په دې لړ کې هرگوره، هماغه خپلواکپای چورليز (محوري) نومونه يا يې سټي ← تر خپلواک، لکه زور او زورکي ته اړتيا لري چې د ويونکيو ډېرې له آر سره سم مو لومړی دا کره بللی دی. دلته يې د ويپوهني پر اخځ له خپلې سکالو سره سم له هماغو پايله والا ستاينومونو څخه راپيلوو. لومړی-د څيزنوم په چورليخی (محوريت):

۱- الف (-ā) او-یایي بلونج (-yā) ، بېلگي: هوسا، خوسا، جلیا، بسیا، کسپا (کسکر، میده)، ملیا(ر)، چریا(سرگرم، مصروف))، دودیا (رېښتین ۷۶ قانوندان)، الونیا (تنها!)، شوندا (لب چاک)، کونا، رونا، غونجا او داسې نور له ستاینومیز جورلیخ سره.

۲- ن (-an) چې مخنی زور د اړوندې څیز نومسټې او (-ن) تر منځ د ترخپلواک په توگه منځتاری کېږي، بېلگي: ارخن، اغزن، هډن، غوښن، بېخن(بنيادي)، برسېرن (سطحي)، پمن (گرگي؛ ساری)، کډن، خاپورن، خیرن، خنډن، خنډن، ترن، ترسکن یا ترسکونی (نمکین، ملیح)، کنجن (طناز)، زنگن (زنگ زده)، برمن (پرشکوه)...؛ شډلي او انګنومیزې بېلگي: کرتن، غولن، سوتن، متیازن، ریخن، پسکن، تیزن، ترتن، غرتن، غرن، ډرن...؛

۳- ناک، بېلگي: اغېزناک، مینه ناک، کینه ناک، پرغزناک(غضب آلود)، بویناک، زیمناک، نمناک، چلناک، تاوناک (پرحرارت؛ هیجانی، زود خشم)، تریناک (هو لناک، وحشتناک)، شرمناک یا حیاناک، پرتمناک (شکوهمند؛ هیبتناک)، زغمناک،...؛

۴- نی (-a-nay) ، بېلگي: کورنی، غرنی، اوسنی، مهالی، پخوانی، مخنی یا مخینی، اوسنی، بیديانی (صحرايي؛ بدوی، اعرابي)، ژمنی، پسرلنی (بهاری)، پژنی یا پژیز (جسمی، جسماني)، بېرنی (فوری، عاجل)، نوغنی (نشانه دار)، خندنی (خندان؛ مضحک)، خنډنی، خنډنی، خوښی (خواب آور)، اوبنی (آبادار؛ مایع) چې له دویم فشار سره (آبدان) کېږي، گرنی (گفتاری)، لیکن (نوشتاری)...؛ منگنی (تیرماهی، خزانی) او داسې څو نور له ترخپلواک مخکې(-گ-) ډېرن بلل کېږي...؛ ډېری لیکوال او رسنوال چې لا هغسې یې له خپلې گرنی پښتو څخه ((یو-کره لیکنی پښتو)) ته لېوالتیا او پرمختیا نه ده موندلې، د (-نی) پایلې په کارونګ کې ټکنې کېږي: نه (کالنی: سالانه، سالیانه) او (کلنی: چې وخته) توپیر لای شي، او نه (نننی: امروزی، امروزی) او (دنی: درونی، داخلی)، کټ مټ، لکه ونکی-وونکی، (وو: بود) او (ول: بودند)، پرونی (چې د نننی پر خلاف یو (ن) غورځوي).. او داسې نور ډېر! [له زورکوالی (-ی) سره - څیز نومونه رغوي، لکه: کورنی، پسرلنی (شعر بهاریه) او بیا لوبښومونه: تودنی، غورنی (آله شنوایی)...]

۵- من (-a-n) ، بېلگي: خوږمن، دردمن، خوښمن(خوش؛ راضی)، پټمن (شریف، مخاوی یا مخور)، برخمن (سهیم، برخوردار)، سوډمن (مفید)، بریمن (پیروز)، سوېمن (فاتح)، هیلمن، گیله من، غیرتمن، شتمن، نېستم، لانجمن...؛ هرگوره: کارمن یا کارمند (مامور)، بریدمن، ډگرمن، ساتمن... په -چارنومونو کې راځي؛

۶- مان، بېلگي: ستومان، درېمان (ثالث؛ داور، حکم) چې له مخې یې پارسي ساز مان (اورگانېزېشن) راپښتوشوی، ان نومکړ یې (سازمانول-پدل) هم؛

۷- جن، بېلگي: نمجن، وسجن، زیمن، ویرجن، خجن (فشاردار)، دروغجن، غالبجن یا دروهجن د دروهن (فریبکار) تر څنګ، ارمانجن یا ارمانژلی، کرکجن (متنفر)، گرومجن (پر عقده، عقده یی)، هېرجن (هېرژری؛ فراموشکار)، نولجن یا غمجن...؛

۸- چن، دجن د بلگر په توگه، بېلگي: بنوره چن (بنوره جن؛ شوره زار)، سړیچن، خچن (زمخت)؛ وریچن (خوشه چین) د وریخان یا وریخانده هممانیز، د چارنوم په

۹- ین (-in) بېلگي: رښتین (راست، راستین، واقعی) له هممانیزونو (رښتیا رښتینی، رښتونی، رښتیانو)، سره، خاورین، ختین، مسین، ژیرین(برنجی)، غزین (تره خپل: ډېر خوار وډنگر څاروی) چې ننگر هاری اندول یې (غزی) دی او بدمانیز یې (مزی)، ورین، ورېښمین، سپښین، تارین یا تاري (نخی)، په (بادگین) کې د(-گ-) ډېرن د خوږغړی لپاره راغلی... (هماغه ۲۰۹)؛ پسینه او مهینه چې له آره له کروکښت سره او په بدله مانا له وگړو او نورو څیزنومونو سره راځي، د (-ین) بلگر بلل کېدای شي؛ همداراز په درینګ (سخت؛ زمین سخت؛ درختان انبوه و جنگل گونه) یا درینګه (سخت) هم ورته (ډېرن) رابښي...؛ نويزونه یې: پرتمین (شکوهمند، پر شکوه)، اورین (اورنی)، سکر وټین، سړیپن (سړی)، لورین یا لورانده(مهربان)؛

۱۰- یانی، چې د (-نی) دبلگر په توگه تر ډېره اړیکنومونه رغوي، بېلگي: زمريانی یا زمريالی(شیربچه، جوان شیر، دلیر)، ستوریانی (ستاره فیلمی نری)، کوچیانی، پیریانی (چندی)، غوریانی (گل کندم)...؛

۱۱- ونی، چې یو نیم پر څیزنوم هم اړوي، بېلگي: مرګونی یا مرګاني (ګښنده؛ مردنی یا قریب الموت)، برغونی یا غبرګولی (یکې از توامین)، ارمونی (حرامی)، بادونی یا والگی (زکام).؛ یا ورته -کرنومونه، لکه: اونی یا یونی (ګوینده)، لرونی یا اورلرونی (آتشکاو)، غبرګونی یا غبرګولی (بکی از توامین)..؛

۱۲- لن، هم له هغه راز پایلو څخه ده چې له آره (-ن) ده او مخنی (-ل-) د ډېرن په توگه د خوږغړی، کوشینوالي، یا د ټکر د مخنیوي لپاره رامنځته شوی، بېلگي: اوبلن د اوبښ او اوبښکن تر څنګ، اوبلن (رقيق؛ مایع؛ آبدار)، زولن (رېمدار)، ټپلن (، څوځلن (حریص)، خوړلن (شیرینک، خوشمزه)، سورلن یا سیورلن (سایه دار)، شگلن یا شگلن، ښاخلن، غوښلن یا غوښن، ځگلن...؛

۱۳- ور (-war, -wār) ، بېلگي: زورور، خولور یا ژبور، بختور، اورور، (چارشانه)، هډور(استخوانی)، برور، برپتور، سینه ور، شونډور، غورور یا غورور او پیرغو ری، څانګور (بالدار)، غابډور یا ډارور (دندان دراز؛ راکول)، په، سورور، خپتور، نسور، گپډور،...؛ سرور (له پارسي سره هممانیز، خو پښتانه یې تش د پاک پېغمبر ستاینوم او بیا پارسي انګېري!)

۱۴) - (ur-) د پاسنی پایلي د بولگر په توگه، بېلگي: رنخور، مزدور، ترور (ترهور)؛ کېدای شي؛ همداسې سمسور (ترونازه، شگوفان) او خمسور (تیرماه، خزان؛ آزاد؛ جفت، همراه) چې بڼايي، له آره زاړه ترېشتي ستاینومونه، اوبیا سره بڼمانیز اوسي!

۱۵) - یز، چې له نا غورخونو خپلواکپای څیز نوم سره بله لنډي د تریبواک په توگه ورمختاری کېږي، بېلگي: اریز، کانیز، لاریز (راهدار)، ورهینیز یادنده ییز، سیمه ییز-سیمیز، پیرییز، نرییز، اونی ییز-اونیز، میره ییز یا میره نی-میرنی (ورور)؛ نوي رغېدلي وي اوریز (شنیداری)، وینیز؛ اوریز (بیره یی)، پشوییز (گرامی، دستوری)... چې لنډ لیکدودي ځپلونه یې د یوې-کره پښتو له آرونو ځني گڼل کېږي؛

۱۶) - یال، لی: (و) گرنی مخبېلگي، لکه: پالیال (وفادار)، بختیال، سیال، ویال (تا زه)... یا خبریال چې نن سبا یې، لکه مرستیال، چارنومیز نقش راخپل کړی دی؛

(یال) د (پامیالی، پوهیالی)، توریالی، پېڅیالی، گلالی، بڼیالی (فتشنگ، زیبا)... غوندې د پخوانیو بېلنگونو د سرباري غبرغورونو له غورخون سره نوره پر یوه ډېر زېږی پایله اوبښتی، بېلگي یې، لکه: پامیال، توریال، ننگیال، جنگیال، فر هنگیال، پتیال، بریال، برمیال، زمریال، دودیال (مهدب، متمدن)، هڅیال (کوشا)، پېژنیال...؛ ستر خوشال پری یو بڼځینه بېلگه (نتیالی) هم ورزیاته کړی ده؛

۱۷) - لنډو (u-) بېلگي: برېتو، نسو، خپتو، گڼو، بسو یابښنی (قانع)، غورو، غارو یا غرانډو (گردن دراز)، غرانگو (بدآواز)، دارو، چارو (فعال)، ساهو (جاندار، ذیروح؛ مرفه؛ آزاد، آزاده)...

۱۸) - ی (-i) یا لنډه ی، داهم پر ستاینونو سربېره اریکنومونه او چارنومونه هم رغوي، ستاینومیزې بېلگي: ولسي، لاسي (قصدی)، تاوني، اټکلي، زمبښتی،

لگښتی، بېلښتی (اشتقاقی)، ترېښتی (ترکیبی)، تواني (کر) یا امکانی (فعل)، ډو لي، ټپي، زخمي، مرگاني، ارماني، باوري، بادي، باري، بڼداري (محفل باز)، ځپلي (زلزلی، کله شخ)، چاپي، زیاتي...؛

۱۹) (زورواله) - ی (-ay) چې له اریکنومیزو بېلنگونو سره یوه گډه پایله ده، بېلگي: لنډی، خندی، گوډی، شلی، کجی، گردی، مندری، بڼی، گڅی، کڼی یا چپی، منی (منونکی؛ مطیع)، بدی، نپکی، مخی، سبلی یا پلوی، روستی، پلی، کو پی یا چوغی...؛ اریکنومیزې بېلگي: کابلی، پېښوری، کندهاری، کونړی، کوندو زی، (ا) ورگونی، خوشتی، گردبزی، ورزگانی، زابلی، هېلمندی، بلخی، پامیری، شو غنی یا شو غناني، واخی یا واخانی، پراچی، نجر او، تگاو...؛

۲۰) - وال، داهم د ستاینومونو، اریکنومونو او چارنومونو گډه پایله ده، ستاینو میزي بېلگي: کلیوال، انډیوال، پتوال، مینه وال، برخوال، گڼووال؛ ونډه وال (سهیم، سهمدار)، پالوال (پرورنده؛ پرهیزگار)، پانگوال، ځمکوال، هڼیوال، کر وال، نوموال، چاروال...؛

۲۱) - ار (-ār) یوه زړه ستاینومیزه پایله ده، لکه: لتار، ویچار، لوار (درشت، جو کوب)، لکه ورغستلي (دلده)، پوار چې د (نامرتب، تنبل)، په مانا زیاتره د بڼځي لپاره (پواره) راځي او بله گړدودي جوړه یې (پوور-پووره)، سخوار (بڼی پهن، بڼی پچق)، چختار یا چختان (شفتو، شار یده)، سختار (برنج ملا یم پخته شده و باهم مخلوط شده؛ نوعی لیتی؛ هرچیز آښکین و باهم آمیخته)، بگار یا ناتار (نان ودوغ)...؛ پیوار د اریوب-کورمي غرنی-ځنگلي برید چې له انگرېز سره د پښتنو یو نامي ویاړلی او گټلی جنگ ډگر بلل شوی دی...؛ دغه گړدي بېلگي د ښو مکر ونو په توگه اوړون مومي؛ له ورغستلي پرته چې د (رغستل) تېرمهالی ستاینوم دی.

۲۲) - تو (-tu) چې تورک-مغولي برېښي، بېلگي: نامي، نامتو (نومور، نومیالی)، چمتو؛ برجستو (فساد پېښه) پر چارنومو اوبښتی، لکه: جرگه تو، (جرگتو (جرگاوو، جرگه مار) -جرگه هم تورکمغولي ده خو رغاوني یې پښتو دي؛ (منتو)...؛ یا جغتو، تو تو (!) او بل کوم ځاینوم یې بیا یومخیز پور وپیوونه بلل کېږي؛

۲۳) - پاری، چې د یو لړ نورو غوندې هندي آری یا هم انډول برېښي، بېلگي: لنډپاری (ابن الوقت، اپورچونیسټ)، بیپاری (مشتری دایمی) بیا پر چارنوم اوبښتی دی

۲۴) - بل، چې له آره (پل) دی او له (روستنیال، روستنیل، اوستریل) له روستني (پسین، عقب) ماناسره ستاینومونه او ژبپوهنیزې نومونې رغوي او نورې بېلگو یې چې ډاکتر پالوال او مایي له مخي پښوییز ویکي رغولي، لکه: سربل (سربینه)، اوستریل یا وستریل (پسینه) او غبرگیل (سربینه+ پسینه) یا (ambi-position)... نورې لوښنومیزه بېلگه، لکه: درېبل (سه پایه) - ورته بېلگي (۳-ویپیوهنه ۲۱۶) او اړوند لیکلرونه؛

۲۵) - اون (-āwan) د پساکون، تیزاون یا چونگاون (گوزوک)، متراون یا متیازن (شاشوک؛ بی نظافت)... د ستاینومیزو بېلگو تر څنګ څیز (چار-او لوښن) نومونه هم رغوي، لکه: غورخاون (غورخنگ وال؛ جنبشگر و عضو جنبش)؛ شلاون (تاوان شریکی)، شلومباون یا شرومباون (خریطة چکه برای ساختن قروت)، سینگاون (سکان کشتی یابادبان؛ پارو یاچپه کشتی و جاله)... (هماغه ۲۱۷)؛

۲۶) - تاري، تاري، بېلگي: خوشاتاري (پله گرد) له خوشاتاري هممانیز سره، جنو تاري یا جنوتاري (بچه دختر نما)... ستاینوم شو تاري؛ څیزنومشوی روستاري یا پیارمه (د مچی، پاردم)، د ماناونجي (سپمانتېزم) په توگه د

پسوندياسفېکس لپا ره رادود شوی او بيايي پرتلويي: مختاری (پر بېکس،پيشوند) او مختاری (اېفېکس، میانوند)، او ان تاري (اېفېکس،وند) درواخله؛

۳: پر څيزنومبېلنگو اويستي ستاينومونه-يا

مانانومبېلنگونه اويپايي يي

(پسوندهای اسمای مشتق مجرد)

The endings Of Substantivised Adjectives

Or: Abstract Nouns

ستري،ستريا،ستريتا،تنگه، تنگسيا،تنگسه،توده،سره درنه،سپکه

ميرانه،سپتانه،سپيتان، پښتونواله، پښتونولي،لري،ډپري،

تگي،درغلي،خپيني،خپلوي،لويي،ستروي...

د پايلو په تراو تر ستاينومبېلنگونو (مشتقات وصفی) روسته د نومبېلنگونو دا ډله ځکه تر شنني لاندې نيسو چي د چار ومانا له پلوه ورسره تر نورو بېلښتي (اشتقايي) ډلو ډېر نژدېوالی لري او تر بشپړ بريده تري له ځانگړو پايلو سره را زېږېدلي او له همدې کبله (څيزنوم شوي)، او بيا (پرمانانومونواوېستي) بېلنگونه بلل کېږي.په دې کې هم څه اړنگ برنگ نشته چي ډېری ستاينومونه هم پرخپل وار له څيزنومونوآره اخلي،د چاڅبره دغلته يودوراني (سرکل) بهير ترسره کېږي، لکه: کور-کورنی-کورنی-پسرلی-پسرلی-پسرلی (بهاريه)؛مهال- مهالنی- مهالنی (مهالنی) (نشریه-نشرات موقوته)؛ کال- کالنی- کالنی (سالنامه)؛ باران- بارانی- بارانی (پارسي: بارانی) او نور لوبنونه (اسمای آله).

په دې لړ کې ځيني آرتاينومونه له يوې نيمې پايلې،لکه (-يز...) سره بېلښتي بڼه را خپلوي،خو له څيزنوم چار سره،په نورو ټکو، په همدې موخه رغېدلی بېلنگ، لکه لنډ- لنډيز؛ بند- بنديز؛ وره بيز (دورابانو ډله)؛وراند- وړانديز...

دادی، دلته دمانانومونو اړوندې پايلې (پسوندهای اسمای مجرد) له بېلگو سره وړاندې کوو.

(۱)-زور (a-) او اورده-ي (e-) له لويه سره د پښتو له خورا ډېر زېږو روستارو يا پايلوڅخه گڼل کېږي. ځکه له دغو دواړو پايلو سره هر بنځينه ستاينوم هممهاله مانا نوميز چار راخپلوي،لکه: ماته (شکست)، بده (بدي)؛ ستري ستاينومونه پر او(-ي) پای نرينه ستاينومونه هم پر (-زور) پای او(-ي) پای بنځينه ستاينوم له اورېدا سره مانانوميزه پايله راخپلوي، زور پای بېلگي،لکه: تود-توده، سور- سره، خور-خوره، تريخ- ترخه،وران-ورانه، ودان-ودانه يامات-ماته،کلک-کلکه، ټينگ-ټينگه، درون-درنه، سپک-سپکه...؛

له (-ي) بدلون سره، لکه: ستري-ستري،لوی-لويه... چي جوړه جوړه ترېشتي بېلگي بېخي ډېري، لکه: ماته گوډه، بڼه او بده، ماته گوډه... يا د باچاخان وجيزه (سپوره وي، که پوره په گډه به يي خورو) او يا درنه سپکه (ويل)، په دې جوړه گړنو کې: پلانی تل خپله درنه او دبل سپکه وايي، يا پلانی او بستانې چي وزگارشي، خپلي درني او دنورو سپکي راواخلي؛په دې پنديه مثل کې: خپله درنه او دبل سپکه ويل سم کار نه دی، د ستر خوشال کوم شعري بيت ورته مثل گرځېدلی: خوشال خټکه، په درنو دروند په سپکو سپکه! او رحمان بابا په يوه بيت کې دواړې گړني سره په څومره رنگ و خوند غاړه غړی پېيلي يا (تضمين) کړي دي:

څوک به سپکه، څوک درنه راپسي وايي

زه رحمان په درنو دروند، په سپکو سپک يم

(۲) -ي (-i) چي تردېره له ستاينومونو مانانومونه رارغوي،لکه: گراني،ارزاني،مرگاني يا مرگندي (مرگونی)، وړاني،وداني (په دويمه مانا، عما رت، يا تعمير پژنوميز چار راخپلوي)،تگي،درغلي،دبښمني، تر بگني،اړي (ضرو رت؛ صرفه)،اړايي (احتياج، نیاز مندی)، بدايي، خپيني، بنادي، اساني، يا سوا ني، شا فيف، له انگرېزي، او د دولت لودين له پښتو ژباړي سره)؛

(۳)-ي (ay-): لري،کمې،زياتي،ډېري،بری،سمی،رغی يا پيټل غاب (قاب کم عمق؛ خوداری، چاره= رغېدن)...بېلي (تميز، بېلتيا، بېلاو،بېلتون ← صميم)؛

(۴)-زورکی (-θ) د ستاينومونو تر څنگ، له يو نيم څيزنوم سره هم مانانومبېلنگ رغوي: تېره،پڅه،لنډه،اورده،سره (سرخي)...؛ پرڅيزنوم اويستي ستاينوميزي او هممهاله د ډېرگري بڼې سره (واره): (د پښي،مړوند،اورې... واره هډوکي چي بېځا په کېږي)؛

(۵)-ي (-yθ) چي له آره په ډېرگري بنځينه بڼه اړه لري ؛ د گوتشمير مانيزو بېلگو په لړ کې يي مرغندی (بي اتفاقي) يو ارکاييک نومبېلنگ برېښي،تر څنگ يي پژنوميزي بېلگي ← (مرگندی : د ورمير روستی شمزی چي

سر ورپورې نېلې) او پخپله شمزۍ (مهره)، يا مرکونډۍ او هممانيزه يې مارکو نډۍ (خارمغیلان!) اوگني نورې بيايوڅه کم منگي بشکاري، او لا بڼه ترا نومبرورې (قابل تشخيص). مانيزې بېلگې يې، لکه: لری، منخی (مرکز)، پلنډۍ د (پلا نډه) تر څنگ د (غېر نیو نی؛ کشتی) په مانا، بسی (یکې از موهمات)، ايری او ناندري چې (ناندرو-ناندري) يې هممانيزې دي د (جروبحث طعنه آمیز و تمسخر آمیز) په ماناوو، رېنټیني، رېنټمنی يا رېنټینگی (تصفيۀ حساب، حقيقت جوبي، تحقيق)، مو

نډۍ او مرگانۍ د لوبو نومونو په توگه په ورته لری کې راتلای شي. همداراز پلرگني، خسرگني، ماماگني، مورگني، نيا گني درواخله!

(۶)-الف (ā -) چې لروډېر د کرمانا بېلنگونو او نوم مانا بېلنگونو تر منځ يوگډ رو ستاری يا پايله ده، کرواله، لکه: زرغا، خغلا، خندا، ژرا، گډا، نخا، ربا...؛ نوموال (ستاينو موال)، لکه: تورا (تهمت، بهتان، افترا)، غلا، بشکلا، سما، زلما...؛

(۷)-يا (yā -) چې د (الف) بلگر، په بله وينا، د الف پرمختيايي بڼه ده او ترډېره په ستاينو موالو پورې نېلې، لکه: ستریا، سمیا، چوپ-يا (چپ-يا)، غل-يا، مل-يا (مل-ا)، بد-يا، تنگ-يا (نوردره)...؛ بسيا (قانع)، جليا... هم له ستاينو موالو چار سره؛

(۸)-تيا (tyā) ، لکه: مشرتيا، کشرتيا، خورتيا، لورتيا، جورتيا، روغتيا، رنخور تيا، مورتيا (مرتيا)، زورتيا (زرتيا)، ارتيا، سترتيا، ستومانتيا، سستيا، ډنگرتيا،

خوارتيا، وېنتيا، هېنتيا، اريانتيا، زورورتيا، کمزورتيا، خواکمنتيا، غېنتلتيا، وورتيا، خرگندتيا، جوتيا (جوتتيا)، رېنتيا (رېنتتيا)، ا رتيا (ارتتيا)، پراختيا، پرمختيا، خرپرتيا، رندتيا، کنتيا؛ ليونتيا، مېرنتيا، سپېڅلتيا، پمنتيا، خيرنتيا، ناولتيا، ککرتيا، گډوډتيا...؛

(۹)-توب (tob-)، چې له څيزنوم او بيا چارنوم چورليخ (محور) سره هم ډېر راځي: مشرتوب، کشرتوب، نرتوب، نارينتوب، بشځينه توب، هلکتوب، زلميتوب، لپو نتوب، پېغلنتوب، کونډتوب، بنتوب، بېلتوب (پېغلنتون، کونډتون...؛) له څيز نوم چورليخ (محور) سره؛ سريتوب، خرتوب، سپيتوب، غويتوب، غريتوب، دو بې توب، دمتوب، خاورتوب...؛

(۱۰)-تون (tun-)، چې بشکاره بڼه يې له ځاينو مپايلي سره همرنگه ده، خو له آروپهيز پلوه له (توب، تان، تانه) سره هماری او همچاري ده او بڼايي له الماني (tum-) او انگرېزي (dom) سره هماری اوسي، بېلگې يې: بېلتون، لنګتون، پيوستون (!)، کونډتون، پېغلنتون، بنتون؛ په زړه پورې بيا دا چې دغلته يوازې رومبني درې بېلگې له ستاينو موالو څخه رغېدلې او دانورې درې يې له څيز نومونو، او هغه هم له خپلو انو نومونو سره تړاو موندلی دی!

(۱۱)-تانه (-āna t)، د پاسني (تون) د همچاري او همرينه، يابلگر او ياهم د او بنتي بڼې په توگه مانا نوميزه پايله ده، لکه په دې بېلگو کې: کورمانه (منزلداري household)، سپيتانه (بدرفتاری)، تر څنگ يې سپيگتانه (د-گ) له ډېرن سره يو کمپېنې گړدودي ځېل دی، لکه پلوانښه او پلگوا بڼه، مېرانه، بڼهانه (خوبی، بهتری؛ نیکویی)، بڼاديانه (شاديانه)، گرمانه (جرمانه) ...؛

(۱۲)-تان (-ān t) د دوه پاسنيو هغو په لړ کې يوه ورته کمپېنې بېلگه ده چې د د (سپيناوی) يا (سپينتيا) د انډول په توگه دادينځېل (لطيف اړيدي) له ليکلره مې راخېستې ده.

(۱۳)-ينه (yina)؛ مړينه، پلرينه، مورينه، کوشينه، وړکينه، کمکينه، هلکينه، زمينه؛ لورينه، پلورينه... بيا د څيز نوم په چورليخۍ رغېدلې او رغول کېږي، خو تر څنگ يې پړنوميز بېلنگونه هم لرو ډېر پېښېږي، لکه بېلابېلې ډوډۍ: نغن،

غنمينه يا غلمينه، وربشینه، جوارينه، نسکينه، وريجينه...؛ د (ينه) (-yina) بل مانا نوميز بلگر (المورف) ينه ((yāna)) له غروپهيز قانون سره سم له خپلواکپای (ا-و- سره راځي، لکه: هوساينه، براينه (ماحصل، دستاورد)، گچوپينه نان مخلوط از آرد جو وگندم)، بسياينه، پوخلاينه، ډاډپينه، وړانديينه (عرضه، پيشکش، تقدیم)، وړا نډوينه، غوراينه، جلاينه، بډاينه، بوداينه، لويينه، خونديينه، پېرزوينه...؛ په لور بڼه، د (لورينه) هممانيز په توگه بيا هم د څيز نوميز او بيا مانا نوميز (لور) بنسټ لري.

(۱۴)-ستيا (-styā)، لکه په مېلمستاکي؛ د (کېناستيا، پراښتيا، بېکستيا، پيو ستيا، سستيا، نېستيا، بېوستيا...) له اغېز، يا خورغړۍ د (س-) ډېرن اټکلېدای شي!

(۱۵)-سيا او-سه، لکه په تنگسيا او تنگسه کې له ورته ماناوو سره؛ تلوسه، گو نگو سه يا گنگوسه (گونگوسۍ)... يې بڼايي ورته اړکاييکي بېلگې اوسي!

(۱۶)-گڼه (gāna-)، لکه په بڼېگڼه (بڼېگره) کې چې اوس اوس يې له مخې (بڼگڼه) دود شوي ده؛ گڼه (شمېر، شمېره، شمېر، نومره) ورسره همرېښه نه برېښي، بلکې د (گڼل کړنوم په توگه يوازاد گړ دی.

(۱۷)-گني (- gani) او-گني (-gandy)، که څه هم له تاريخي پلوه رومي ځېل آر (و) گړنی اټکلېږي او دويم دايمي داوښتی پير تراغېز لاندې، هغه هم په ليکنې پښتو کې همدا سي ((— غلط مشهور)) رادود شوی اوسي، خو اوس يې دا توپير ارزښت نه لري او همداسې جلا جلا کره بلل کېږي؛ ځکه پق هم له (دښمني- تر بگني) پرته نورې بېلگې، په

زورکيواله (-ی) راخوندي کړي او ان (ابو نصر فراهي څو سوه کاله پخوا په خپل (نصاب الصبيان ۷) کې (پلارگنۍ) او (نياگنۍ) کارو لي(۳-ويبيوهنه ۲۷۰)، ديق بېلگې: پلارگنۍ، خسرگنۍ، ماماگنۍ چې مورگنۍ، نياگنۍ يې هېرې شوي دي!

تازه ((غلط مشهوره)) بېلگه ولاړ دی او هغه داچې يو شمېر ليکوال او رسنوال (وداني اووداني) سره نه توپيروي، نو اړوتم، د بي بي سي پښتو خپرونې په لار بندونو او توليزو رسنيو کې د نورو بېلگو ترڅنگ داتبروتنه هم ور ډاگيزه کړم چې ولې گڼه (افراد و جمع) او پېر (اصلي او مغیره) سره نه توپيروي او يوازي دا روستۍ اوښتې بڼه (وداني) يې داوښتې او ناوښتې او هممهاله د يوگري او ډېرگري لپاره کاروي، لکه چې وايي: اشرف غني د نوي څرخي زندان د ودانۍ ډبره کېښووه، زړه ودانۍ (تعمير) يې د ۴ زرو بنديانو لپاره جوړه شوې ده... دواړې ودانۍ (تعميرونه) به مټې بس شي!

(۱۸) -وال (wāl-) چې د مانانوميزې پايلې په توگه يې سم له لاسه دا يوه بېلگه (لنگوال) = (لنگون، لنگتون) پر لاس راغله، که نه د ستانوميزې او څيزنوميزې او بيا —چارنوميزې پايلې په توگه پوره ډېر زېږي ده.

(۱۹) -واله (wāla-) له پيلخج سره، لکه: پښتونواله، پښتنواله (پښتنگلوي)، مو مندواله، خاڅيواله، ترکانيواله، ولسواله (رښتین ۶۱)، کوشنيواله، هلکواله، هډ واله (تنومندی)...؛ ستر خوشال، نه يوازي (ختکواله)، بلکې (مرييواله) هم رغو لي، او حميد پسي (مغولواله = دښمني) هم، ان داستاد حمزه (مچواله، سريواله) هم در واخله، او زموږ ور ته پر تلليزي (قيا سي) رغاوې: هېوادواله، تولنواله (سوسيا لېزم)، پړگنواله (کمو نېزم)... او د گوهر ډېرکار بډونکۍ سياسي نويزۍ (نيولوچېزم) ټلواله (ابتلاف، کوالېشن).

(۲۰) -والی (wālay-)، د (-واله) له ورته خج او مانا سره، خو لا ډېر زېږي پايله چې دلته له (۳-ويبيوهني ۲۷۱) يوگوتشمېر بېلگې راخلو: پښتونوالی يا پښتونوا لي، يووالی، کوروالی (جماع)؛ گڼوالی، مړوالی (موروا لي)، سړوالی، زړوالی، رندوالی، کڼوالی، پخوالی، پښتوالی، رغاوې... چې ډېر ليکوال يې د ريښې (-و) نه غورځوي! .

(۲۱) -ولي (wali-)، چې د دوه پاسنيو پايلو په ورته کچه مانيز بېلنگونه رغوې: (۲۲) -گلوې (gəlwī-) دا هم له پاسنيو درو پايلو سره همجاري ده، اړوند بېلنگونه يې، لکه: پښتونگلوې (پښتنگلوي)، رښتینگلوې، پوړوندگلوې (مالدارۍ؛ کوچي گری)، پېژندگلوې، ورورگلوې، خورگلوې، مورگلوې، پلارگلوې، تربورگلوې، گاونډگلوې (همسايه داری)... .

(۲۳) -گلي (gəli-) او گلو هم پر خپل وار گلوې بلگرونه (الومورفونه بلل کېږي).

(۲۴) -وي (wi-)، چې سم له لاسه يې تش درې بېلگې سهې شوي: يوازي خپلوي (خوښاوندۍ)، ستروي يا لويي (تکبر).

(۲۵) -وی (way-) په دې بېلگو کې: لویي يا ولويي، ستروي يا ستروي (بزرگی، عظمت)، زگپړوی يا زگروا (نالش)، سکاروی يا رمی (سینه و بغل يا گريپ)،

(۲۶) -اوی (ā wāy-)، بېلگې يې، لکه: درناوی، سپکاوی، ستراوی، لویاوی، غټاوی، بداوی، لوراوی، ورکاوی...؛ نوي رغاوې: پوهاوی، خپراوی، رغاوی، غوراوی (انتخاب)، پخواوی (پخلی)؛ تاييد، نزاوی، څرگنداوی، رڼاوی، بېلاوی، مخاوی (مخا مخی، تقابل)، سماوی... .

(۲۷) -انه (-āna) ، بېلگې يې: تیک+انه = تیکانه (اجاره؛ وظيفه)، بيانه، کورمانه-ه (امور منزل، منزلدارۍ house hold)، مېرانه، وړانه، مشرانه (امتياز ويزه ی برادر بزرگ درميراث پدری) ودانه، وړانه، پړانه، ښهانه، نه، شوپيانه (تهمت؛ خجالت)، ارزانه او ښاديانه (له پارسي سره گډ)

(۲۸) -گیر، پارسي آرې پايله اوبېلگه: شوگیر (شېگير)، برگیر (زکام مواشي)، هواگیر (آرام)، داوه گیر، زودگیر (غصب)...؛ گېر (ger) بيا د (توپ دنده) په مانا د ننگرهار خواته دود لري.

(۲۹) -گېر نه (gerəna) پايله له (څيز نوم) چورليخ سره رغبلي مانانومبېلنگونه، لکه: ډاډگېر نه يا ډاډپينه (اطمينان)، يادگېر نه (ياددهانی، يادکرد).

(۳۰) -لي، يوه کمپيښې پايله ده، له يوې بېلگې (سپرلي) د (سپرلو) ترڅنگ چې (د چلندوسيلې د سپوريا سرنشين) په دويمه مانا پر پړنوم اوړي، لکه: له اوښتې بېرۍ يوه (سپرلي) ژوندۍ پاتې شوه او نورې سپرلي ډوبې او تری تم شوي.

(۳۱) -وؤښ (-woṣ-)، لکه په سري وؤښ (سريتوب؛ انسانيت، آدميت) يا هؤښ کې چې وښ سره همريښه دی، لکه ويښيار د پارسي (هوشيار انډول په توگه)؛ هرگوره، -وؤښه (-woṣa) که ورته جوليزه پايله ده، خو پړنوميز چارومانارانغاري، لکه. مېروښه (مروښه) اوله پاڅپلواکونج (-ي) سره مانانوميزه کېږي، لکه په مېروښي (شوهردارۍ) کې، بله بېلگه يې سروښه (ساره، سرزوي، سرزي؛ سردۍ) ده.

(۳۱) -وؤخه (w ṓ xa) هم تش يوه بېلگه (تودوخه) لري چې (تودوخي) يې يو بل خېل دی او دواړه (گرمی، حرارت) ماناوي لري او په کره پښتو کې دويم خېل د (مرکز گرمۍ) د انډول په توگه رادود شوي ده. همداسې يې بډمانيز (سرينت، سر تيا، سروالی. سرزي...) هم ورسره لږوډېر پرتلېږي (قياسيږي) او (سروخه) ويل کېږي؛ (موخه) بيا ښايي، له دايکرونيکي پلوه ورته پايله لرلي اوسي!

(۳۲)-وله، بېلگې: گډوله (آمیزه،میختگی)،بخوله (ناورین،فاجعه)،مخوله یا جگې(عذر وزاری، الحاح)...؛
 (۳۳)-ت(-at)،-گرت،-لت...: نزدېکت،بندیگرت، انسانگرت (بېنوا)، خورلت (بارکوال)... چې عربي پېښې برېښي.
 یادښت: لوره یا ولره او تنده ښايي، ډېر پخوا له (وری) او (تری) څخه رامنځته شوي مانانومونه وي؛ په (مره)،
 مرهکه یا مریکه کې له (تب دق وسل) مانا سره چې تریښتي هممانیز یې (مره خور) دی، اړوندې پایلې (-هی،-هکه،-
 یکه) سپیناوی غواړي [د پوره پوهاوي لپاره: ویبپوهنه ۲۹۴-۲۶۵]

۴- د چارنومبېلنگونو پایلې

پسوندهای مشتقات پیشه یی و اعتیادی

Nomenagentis-derivative endings (agentivesuffixes)

ختگر، ژرنده گری، غوتور، بورځانی، غورځاون، گتیالی، گوروان، غوبه، اوښبه، خربه یا خربون، اوبی (سقاو)،
 ښاروال، ولسوال، ډگروال، مرستیال، کارمن یا کارمند، بریدمن، تورن، جگرن، جگره مار...
 یو چار نوموم (نومن اېجنټیس Nomen agentis) د یوه چار یا دندې، په څه ناڅه پرلغښتي کرن و بوختیا-او په
 ترڅ ترڅ کې روړدنتیا (اعتیاد)، لکه د نشه یی

څښاک وڅکاک_ اړوندروستاری یې هم چارنومیز (agentive suffixes) بلل

کېږي. بشپړ ډېری هم تر مانانومونو روسته، په دویمه کچه له چاروالو کرسټو، او له لویه سره له نومونو، په تېره
 ،(څیزنوم شویو) ستاینومونو او اړوندو ستو څخه د بېلابېلو پایلو په نښلونه رامنځته کېږي [وولرین ۷۹]. د وییکواله
 بېلگه یې (په) سربل دی چې وستربل (سره) یې په زغردنتیا (صراحت) کې مرسته کوي، بېلگې، لکه (په) څمځی له
 ډېگه په کاسه کې وریجې اچوم او (په) څمځوکی (قاشق) یې خورم.
 د بېلښتي (اشتناقی) چارنومونو ترڅنگ تریښتي (ترکیبي)- لکه د- تاکنترنگونو په لړ کې، او ځینې آریوستوي
 چارنومونه هم مخې ته راځي، لکه:

غل د (غلاگر) ترڅنگ، موچي د (چمپار)، تر څنگ؛ جولا، میا، ملا، ملنگ، ستانه، پیر، مرید، مشر (رهبر، سرکرده،
 رئیس)... چې ځینې پکې پوروي او یا زاړه (ارکا ییک) بېلنگونه برېښي. دادی، لومړی یې له کروالو هغو څخه
 راپیلوو، په نورو ټکو، له- کړنومونو څخه هماغه لږ شمېر چارنومونه راچانوو او بیا ډېری نوموال هغه وړاندې
 کوو.

لومړی: کروال چارنومونه او پایلې:

۱- وونکی، وونکی (-nkayÚnkay, wÚ): څښونکی، خوړونکی، پخوونکی، ښوونکی، زده کوونکی یاد پالوال
 (زدايند)...؛

۲- وونی، وونی (-nay Ú nay, wÚ): وونی (ویند)، منونی، څملوونی (خواباننده،
 خوړونی یا خوړوونی (خوراننده)، روونی...؛ کړونی، ورونی (برنده؛ بار؛ برده بار)... (وییز برمه ۲۲۲-۶۴)؛ دغه
 پایله لوبښومیزه هم ده.

۳- نند(-ه)، یو ډېر زېږی روستاری یاپایله ده: خوړنده، وینده، گرځنده، ترهنده، کراغند
 یا کراړند- (کړندی)، ژغورنده، بهنده، کارند(کار، فعال)، خوځند (متحرک)، ځخنده (خزنده)، کرکنده یا کراکنده
 (خرسنگی از کوه فروغلتیده)؛ کراړنده یا کړنده (کج بحث؛ علیل)، کراړنده یا کراغنده (بیماریکه به سبب بدپرهیزی
 بیما ریش شدت یابد)، کړند (کوونکی- کرکنده، د دویم -ک په زورکي (یو لور اغزن بو تی)؛ فاعل)، ښووند
 (ښوونکی)، زدايند(شاگرد- پالوال)، زېږند- لېږند (گرامر)...؛ پوونده (مالدار؛ کوچی) بیا له پخوارا هیسی همدا سي
 دود شوی دی؛ دپښتو (-نده) پارسي کړنوم انډول په همدایوه بڼه (-نده) دی، لکه خوړنده، خزنده، بېننده... که نه، له
 گرداني بني (-ند) سره یې ټکر راځي، لکه خوړند، میخوړند، خوړدند...؛

په هر ډول پښتو (-مده) او پارسي (-نده) کړنوم پایله له تاریخي-غږ پوهنیز پلوه په دواړو او نورو نژدې لري
 خپلوانو ژبو، ان په الماني کې له آره (-ن) زبادېدای شي، ځکه نن سبا هم گورو چې په (و) گړنی او گړ دودي پښتو
 کې په (-ن) پای نومونو پوري (-د) یا (-گ) نښلول کېږي، لکه (چمن-د، درمن-د) یا د زیا ترو گړد و دو کړنومروستا
 ري (-ن) پر وړاندې کندهاری دا (-نگ) ټیکاو لري، لکه: (خورن) او (خو رنگ)...، په لیکنی پښتو کې بیا تریپارسي
 (-مند)، (-من) ډېر دود لري، لکه په (درد مند-درمن-خورمن، کارمند-کارمن) ...؛ لا سرچیه تر (-د) او (-گ) مخکې
 د(-ن) ډېرن (ادپشن) هم لږ و ډېر را منځته کېږي، لکه کندهاری یا منځنی (مور) چې شما لختیڅ خواته لومړی پر
 (موگ) او بیا پر (مونگ) او هم (زمور) پر (زمونگ) او بنتی دی! ان پر نر یوال کچ پر (مگول) د (مغول) له اړوني

سره (منگول Mongol) شوی او بیا تری د ژیرنژاد په مانا (Mongoleid) هم رغېدلی دی. ان تردې چې تر ډېره پورې د کمټوان (Disabled) لپاره هم را دود شوی وو.

۴-ندی، چې له تاریخي (دایکرونيکي) پلوه د (خند) یو غځېدلی بڼه ده او (ندوی) یې هم همداسې درواخله، خوله هری غځېداسره یې په چارومانو کې یو توندوالی نگېرل کېږي. د ساري په توگه (خوردنې) تر (خوردنه) یوه پورې توندوالی را بڼیې او (خوردنوی تری دوی پورې)... د (ندی) بېلگې:

کښندی (کشاورز)، گرځندی (پر پیلخج: گردنده، چرخنده، سيار او پر پایخج: کج گردشې)، غرندي (شورچشم، نظر باز)، گیندی (رقاص)، بېرندي (سريع، باعجله)، خوردنې (خوردنه)، لکه: (نه یې پخپله خوري اونه یې خوردني ته ورکوي)، غیندی (گاینده)، غیندی (فاحشه)...؛ زری بېلگې: گردنې، کړندی (کج بحث؛ عليل) بیا ستا ینومونه راځي، برندی (دوک) او نویزی توغندی (راکېټ) هم لوبنوم (اسم آله)...؛

۵-ندی، دا پایله هم د (ند، -ندی) او نورو ډېرو پایلو غوندې ور له مخه ترخپلو اک ته اړتیا پیدا کوي. ویندوی، کړندوی (بزرگ)، گرځندوی (سیاح، تورېست؛ اړونده اداري نومونه)، پوهندوی (تړپوهاندوي پورې راتیب پوهنتوني استاد)، څېرندوی، دپښتو ټولني لورترین غړی یاسرمحقق، بولندوی (قوماندان)، څارندوی (سکوت، پولیس)، ساتندوی، پالندوی، گټندوی، وټندوی یاسپماگر (صرفجو، مقتصد)، ژغورندوی، زېړندوی (ابجادگر، آفرینشگر)، بېرندي (پاعا جله؛ عاجل، امرجنسي)، مرستندوی، خپرندوی، غوټندوی یا غوپه ور (غوطه زن، غو اص)، بلندوی (دعون کننده، داعی)، لېرندي (انتقال دهنده)...؛

۶- اند (-and)، دا پایله ستاینومونو او چارنومونو په تړاو د عربي (صفت مبالغه: فعال) غوندې د یوې بڼندې (مبا لغې) ښکارندويي کوي، بېلگې:

ژراند، رپاند، ځلېاند، پېژاند (شناسا؛ شناخته)، بېلاند یا بېټونپال (جدایي خواه، سپېراتیست)، نوماند (مشهور—مومند) چې له ماناونج (سپمانتېزم) سره پر چارنوم او بیا پر سیاسي نومونه (کاندید) هم اړول شوی دی، ویاند، بهاند، (،) ځلاند، بلاند یا د ستاینو په توگه بلانده (دختري نو به بلوغ رسیده)؛ د نویزو نو (نیولوجیزمونو) بېلگې یې پرلپسې پر بره درومي او پر نورنیو نومونو هم او بڼتې، لکه: هڅاند، تپاند، ښوواند (آموزگار)، پوهاند، لولاند (مُدرس)، څېراند، کښاند (خطاط)، برسېراند (کاشف، کشاف)، روښاند (روشنفکر؛ روشنگر)، رغاند، ژغوراند، درغلاند (شپاد؛ جعلکار)، سهاند (هضم کننده؛ صابر، صبار)... هاند، تاند یا تاندواند او تاندلیان-د (جوانمرگ)، هم ورته زری بېلگې برېښي؛ ښانندو لورانند د خدایي ستاینومونو (رحیم و رحمن) لپاره هم دودموندلی دی.

دویم؛ (آر) نوموال چارنومونه:

۱-ر، لکه باټر د باټو ترڅنگ (لافوک، لافزن)، بابټ هم هندي پوروی دی؛ لاتین، لکه انگرېزي انډول یې (debate) دی؛ په اروپایي خپلوانو ژبو کې (-r) د چار کړنو مېلنگ د پایلې په توگه پوره دود لري، لکه انگرېزي بېلگه، maker، الماني (macher) او داسې نورې—سلاوي (روسي) نامي انډول یې (رېوتر) دی چې نن سبا پر نړیوال کچ (رېوت) ته رالښ شوی، هغه هم د خپیللاسي اتوماتیک یا ماشینی انسان لپاره!

۲-ی (-ay، -áy)، بېلگې: کښی (دهقانگ؛ میرآب)، روی (مادرآل؛ شخص حریص و گستاخ)، نیمي یانیمایي (نصف، مناضفه)، اوبی (سقاو)، رېبخی (جاروکش)، دا گي (بچه باز، لوطی)، لوی (دروگر)، بالکی (پایندو مداري و هممانند)، بانکی یا بانک (مغزور و کاکه)، ډانډسی یاداند سي، کوچي، ډانډولی د (ډانډولی) یا (ډنگه ډو لی) لوبې لوبغا ری، بدی (بدکار) او نېکی (نیکو کار) هم په چارنومونو کې را تلای شي، (بدی او نېکی) یا (نېکی او بدی) د یو (و) گړنی کیسي لوبغاړي دي.

۳-ي، بېلگې: تبي د(دیی) ترڅنگ د(تي ورکوونکي) یا پارسي (دایه) د انډول په توگه، پندي یا پلندي، ډاگي (پسته رسان)، د ملا یا جومات چري چې چر (درویزه کوي)، چلي یا چلباز، بانگي یا بنگېری (چرگ)، بگابني (میا نجی، صلحجو)، نرخی (ماهر و داور درامور متنازع فیه، و ارز شهای اجتماعی، شامل قوانین پښتونولي)، بدرگه یې (بدرقه یی)، بدلي، چې بد لي بولي (آوازخو ان)، چرسي، بنگي، چلمي، نسواري، اپيني یا تریاکي، تېلي، ډانډسي، ټوکي یا ټوکمار، ټوپکي یا ټوپکوال (تفنگدار، تفنگ سالار)، مېله یې (خوشگذران)، بنداري (محفل باز)، چرچه یې، چرچي یا چرچه مار (عیاش و فحاش)، ډانگي، چکه چور، غزغره یې یا لندغر... (بی بندو بار؛ ماجرا جو)، ډاگي (پسته رسان)، روښني یاروښه وال (حلوايي)، کبابي، درملی یادر ملگر (معالج؛ طبیب یونا نی)، نایي، گلابي یا ډم (ډم، ډلاک، سلمان)، بادې (کسیکه خرمن را در جریان باد پاک می کند؛ تفنگ بادی)...؛

۴-وی (-way)، بېلگې: کړوی (چاریکار، پیشکار دهقان؛ پاسبان کشت و زراعت)، لوی (دروگر)، روی چې دغه درې سره بېلگې په —کړنومونو کې راځي؛ لاروی، چمبی یاچاپه گر (رنگرېز)... بیا نومبېلنگونه بلل کېږي.

۵-بون، -به (-bun، -ba) چې دویم ځېل (به) د لومړي هغه لنډه بڼه ده، په هر ډول له پارسي (ببان) سره همآري پایله ده، خو پښتو داور سره لرو ډېر بېلابېل کارونځا یونه لري، د ساري په توگه دواړه پښتو انډوله تر ډېره پووندر او بیا (څاروي څر وونکي) رانغاړي او په نورو برخو کې یې دویم ځېل (—وان) او یا هم (—وال) ځاینا ستی کېږي. د

(-يون، به) بېلگې: غوبه، غاوچي يا گوروان (گله بان، پاده وان)، او بڼبه-او بڼبون (شتربان، شترچران)، لېربون-به (شبان بره بره چران)، وزبه (بزچران)، خربون (خرچران)، اسبون (آسپ چران)، گډبه (شبان رمه گوسپندان)، شېربون يا زمر بون (شېر چران)...؛ (بڼرخبون) او (خربڼبون) يې د (سربن) د دوه گونو زمانو په توگه (پښتو او پښتانه... ۴۶۸) تر ټولو لرغونې بېلگې دي؛ شېون- شپه (شبان) بيا له آره پسويانه<پشوپانه>حول (مورگنستېرن)؛ همداسې د ورته پايلې نور کارونځي او بېلگې: کوربه (د مېلمه پال په توگه)، لاربه (بدرقه راه، رهبر)، لږگبه (چوب شکن، چوب فروش)، خسه يا بوټبه، (هيزم کش)، خټبه يا خټگر، اوربه (آرد فروش)، گود به (کاريزکن)...؛

(۶-چي، له پارسي او تورکي سره گډ، خو اوبستاني (هونريانچو: هنرمند، ماهر) آرياني هم رازبادولا شي، بېلگې: نندارچي (تماشاچي)، غورچي يا غورادپي (لا فوک)، اتنجي، بگابنجي يا بگابني (ميانجي و صلحجو)، مرغچي (نگهبان کشت و راننده پرده گان ازان)، غاوچي (دادخواه پاده وان، گله بان)... (ويپو هغه ۳۰۱)

(۷-گر، -گار، -کاري، -گرندی، بېلگې: خټگر (گلکار)، وېشگر (موزع، منقسم)، چگر يا مسلي (پندولگر (بڼبه چين)، لوگر-ي، کرگر، کروندگر، کښتگر، يابز گر، کارگر يا کاربگر، زرگر، زېريگر يا زېريگرندی (مژده رسان)، چاره گر، چمگر يا چلي، درغلگر (خدعه کار)، کودگر (جادوگر، سحرگر (مداري، حقه باز)، پاروگر يا مره يي (مارگير)، بيزوگر (شاديوان)، بزوگر (شبان بز)، اشگر يا پېرگره يي (حشر گر)، ملازگر يا خوشامند گر (چاپلوس)، بڼبه گر (طناز)، چوغلگر، غلاگر يا غل، دروپزگر، بسپنغاري يا سوالگر (سایل، گدا، گدايي گر)، کچگر (پيمایشگر؛ نقشه کش، جريب کش)، خوالگر (همراز)؛ گرگر (ظالم)؛ له غيرگنر ډېرن سره، لکه ملگری، وارگری، غاره گری يا پلويخ (پلوان شريك دمگری)، خوگری لاسگری (دستيار)...؛ شلگری (نيزه ساز؛ نيزه باز او يو ځايونم)، مره يي يا پاروگر (مارگير)، تلگری، چلگری يا کنيوال (کليم باف)، له زرو او کمپښو چارونومونو گڼل کېږي؛ گگر (آهنگر)، لولنگر او داسې ورته رغا ونې بياسپيناوی غواړي...؛ د نويزونو په لړ کې: بنسټگر (بنياد گرا؛ بنيا نگدار)، نوبسټگر، بېلگري يا بېلامگر (آغاز گر)، نيوکگر (منتقد)، نيواکگر (اشغالگر)، بلو سگر (تجاوزگر)...؛

(-کار) هم د (کار) همربڼه برېښي، له همدومره توپير سره چې (کار) تر ډېره، په تېره پښتو کې د يوه ازاد گر په توگه ترنگونه رامنځته کوي، لکه کښتکار، وستا کار يا پښ (آهنگر)، بدکار، پخلیکار، سرکار، خپلکار، جنايتکار، ياله (-ی) سره، لکه: ډېرکاري، ورا نکاري...؛ له پارسي سره گډ چې د روستاري پرځای مختاری لري، لکه: بېکار، همکار...؛ پښتو د (-گار) يوازي يوه بېلگه وزگار (بېکار) لري او بېگار بيا هم په دواړو اونورو افغاني ژبو کې دود درلودلی، پښتو (اگار بېگار) هم له يوڅه پراخوالي اوتوندوالي سره رامنځته کړی دی؛ پر هېزگار، روزگار، پروردگار...؛

(۸-گری، له آره د (-گر، -گری، -گرندی) همچاري پايله ده، بېلگې: ژرنده گری، وار گری (صاحب نوبت)، بانگېری يا بانگي (چرگ)، اشگرې يا اشگرې، منځگرې، يا درېمگرې، ضامنگرې (تره کی)، زېريگری (زېريگر، زېريگری، وراگری (وراباني يا وره يي)؛ نويزونه: يوگری-ډېرگری (مفرد-جمع)؛ زومگاری (کسی که داماد را تاخانه عروس همراهی ميکند) هم ورته پايله ده؛ ستاينوميزي بېلگې يې، لکه: نيمگری، ځا نکری...؛ (-گرکی) هم ورته پايله ده، لکه په (مينه گرکی) د مينه ناک او مينه وري په مانا.

(۹-گرندی، د پاسنيو دوه درو پايلو همچاري پايله، بېلگې: زېريگرندی، گوا بڼگرندی، گواښگر يا گواښگرې، تولنگرندی يا ورمندگر (داور، حکم)، اشگرندی، وېشگرندی (قاسم)، زېريگرندی، دېوا لگرندی يا دېوالغود (پرنده يی که با مفارش ديوار را سوراخ ميکند)...؛ تلوارگرندی يا تلوارې (باعجله؛ تيزگام) بيا ستاينوم راځي؛ (۱۰-گير، پارسي پورپايله ده او زياتره ستاينومونه رغوي، لکه: پرواگير (باعتنا)، هواگير (خوښ خوشال)، بارگير (حيوان باری)، بادگير، برگير (زکام مواشي)؛ چار نوميزي بېلگې يې: خوگير (مترصد؛ کمين گير)، سوالگير، داوه گير (دعوه جلب، مدعی)؛ هواگير په دويمه يا مجازي مانا پر ستاينوم (خوشال، سوکال) اوږي، لکه د سبزي علي خان په سندره کې (زړه مي هواگير دی)...؛

(۱۱-مار، -ماره، يوازاد کر گر (وهل) هندي آري پايله ده چې له (کاموال) لوتمار (کلخکوب) لوبڼوميز چار سره پوره اړخ لگوي او په دويم چار و مانا (غارتگر) بيا دومره نه، د همچارو پايلو په پرتله ښنده او تينگار رانغاړي، لکه د خټگر-خټمار، بديخور-بديمار، کچنی-کچنيماره...؛ ټوليزي چارونوميزي بېلگې: بچيمار (حر يص) چې آره يې ښځينه بڼه بچيماره يا بلاربه ښځه ده چې له بيو لوژيکي اړتيا سره ډېر خوږي (حريصه) وي، بغريماره، کچنيماره يا لکيماره (فا حشه)، جلی مار (دختر باز؛ زنکه باز)، چرچه مار يا چرچه يی (لاأبالی، عياش و فحاش و بی بندو بار)، دوپړه مار، دبله مار... هم ورته کرکتر ونه دي، تېله مار يا دوکره مار (طبله نواز)، بديمار (رشوه خور)، خوږه مار (پرخور؛ رشوه خور)، تېلمار (کراچيوان؛ زنبيل کش)، وستار (بنجاره سيار)، پېښه مار (مقلد؛ ممثل، نمايشگر)، پښمار (دمنز آهنگر)، ازمار (مکار، حيله گر)، سوته مار يا کوکتمار، تيز مار، دوزمار (گوزک؛ لافوک)، کنځلمار، سندرمار (کاروان، عابد)، دوره مار (دروغباف)، داوه مار يا شوکمار (رهزن)، گور مار (گړپز)، پېرمار (عصاره کش از نيشکر)، دوډيمار (مهمان نواز)، جگره مار (جنگ آفروز، جنگ سالار)، ونډيمار (قصاب)، لانجمار (دعوه جلب، نزع آفرين)، سوکمار (مشت زن، بوکسر)، جرگه مار، جرگتو يا جرگه يي...؛ تريمار (گرمی و حرارت شديد) چې بې (ضد) يې تېکار (برودت يا سردی شد يد) راځي، او داسې نورې بېلگې بيا له ماله په چارونومونو کې نه راځي (ويپو هغه ۳۰۳)؛

۱۲- سوال، داپایله د ستانومیزی او څیزنومیزی او بیا چارنومیزی پایلې په توگه پوره ډېر زېږې ده، په تېره د نویزونو په برخه کې. اړیکوچارمیزی بېلگې: بنگریوال (چوری فروش، جت)، ستایوال (خطیب؛ مداح)، اندیوال، پیمال وال (اهل پیشه)، هتیبوال، کاروال یا کاروالا (ضد بیکار)، چاروال (فعال؛ فعل معلوم)، پازوال (وظیفه دار، عهده دار؛ مسؤول)، روغه وال (بر قرار کننده صلح)، جرگه وال، جرگه یی...، کډوال (خانه بدوش؛ مهاجر)، جوپه وال (کار وانی)، بدرگه وال، بدرگه یی...، څوکیوال (چوکیدار، پهره دار)، کوتوال، (سپاهي، سرمامور سابق)؛ نوې بېلگې: لیکوال، څېړنوال، وینوال (سخنران)، زد کړوال (تعلیمیافته)، لوستوال یا لوستونکی (با مطالعه)، ځمکوال، پانگوال، وینوال، گډونوال، برخوال، مینه وال، بنوال یا ملیار، مرییوال (برده دار)، بنستوال یا بنستگر (بنیانگذار)، کوتوال، زېرمه وال (تحو یلدار؛ دارای پس انداز دریانک) پوهنوال (اسوشیټیډ پرو فسور)، بناروال، بندروال (رئیس امور بندری)، بریدوال (سرحدار)، درستیزوال، څارنوال، ډگروال، پاسوال، خبروال (محرر قاضی)، ولسوال، ولسوال، روغتیوال (سرطیب یا مسؤول امور صحی)...؛ لېوال (مشتاق، علاقمند) دلته یوه زړه بېلگه برېښي چې ښایي، د (لیل، لیل) کر نوم وي!

۱۳- والا، چې د څښتنولی او کاروکسب جاج رانغاري، او تر (سوال) زیات هندي رنگ لري او په (و) گړنی پارسی کې هم ډېر دود لري، بېلگې: کوروالا (خانه والا؛ زن والا)، بټی والا (داشبان، خشت پز)، څروالا (څروالا، څرکار)، ترکاری والا (ترکاری فروش)، انگوروالا (انگورفروش)، هټی والا، دوکان والا چې ادبي پښتو یې هتیبوال او پارسي هغه (دکاندار) راځي؛ خو بیا هم پښتو بېلگې ترې ډېرې دي او گړنی او لیکنی دواړو ډولو کې ارت و بیرت دود لري... همداراز (رښتین ۷۳)؛

۱۴- و، چې له ادبي پارسي (بان) همربینه انډول گڼل کېږي، بېلگې: بندیان (زندانی؛ زندانبان)، باغوان (فروشنده میوه جات)، د پارسي (باغبان و باغدار) پښتو انډول (بنوال) دی، پالیزوان، گادپوان (گادپوان)، جاله وان، دروازه وان (در بان)، بټیوان یا بټیاری دبت (د نینوکرایي والا) - بټی که څه هم د پایلې له مخې یو کوشینوم دی، خو دجاج له پلوه له بټ څخه لوی دی، خپلوان (خویشاوند) هم اړیکونوم راځي...؛ گوروان (گلخانه، پاده وان)، د رښتین پر اند له آره (گورموان) وو او راروسته ترې (م-م) غورځېدی دی؛

۱۵- لندو (u, wu)، بېلگې: څارو یا څوگری (مترصد؛ کمین گیر)، بگتو (بگتی جوړوونکی او بولونکی)، شپېلندو (له -ن ډېر ن سره): د شپېلی مار (نینواز) هما نیز، لاپو، کړتو (یاوه گو)، لاپو، باتو، سادو، ساندو (سانده بول)، برمانو یا بن مانو (وحشی، وحشت آور)...؛ کړاوو (مشق کننده؛ جمناسټیک والا) له دوه څپیز (کړ او) چورلیخ سره درې څپیز گړاوو (زجر دهنده) له (اوو) پایلې سره تړاو لري؛

۱۶- اوو (āwū) له بنندي سره، بېلگې: گړاوو (زجر دهنده)، جرگاوو یا جرگه مار، مرکاوو یا مرکچي (مصاحبه کننده)، نکلاوو، گړاوو یا گپاوو یا گرباوو، څرخاوو (خراج؛ فرو شنده)، څکاوو (جاذب؛ تمباکو کش)، لراوو (جنگره)، جگر اوو یا جگره مار، خنداوو (پرخنده)، دور اوو (کذاب؛ یاوه سرا؛ سیزی پخته بی روغن)، غوراوو، غوره مال، یاچپروس، پېښاوو، چپاوو (چپاوي، تالانگر) بنندیز ځېل، چر اوو (قتال، سفاک؛ پنډاوو بیا درچرگ ستاینوم دی)... (ویپوهنه ۳/۶)

۱۷- ازې (-āzay)، بېلگې: استازی د کمپیني او نا کره بل گړدودي ځېل (استو ازې) تر څنگ له (پیام رسان، پیغمبر، رسول؛ نماینده) ماناوو سره؛ (یوازی-یوا ځي-بیا زی-بیاځي) بیا ستاینوم او (میتازی- میتیازي) له یوڅه غرونج او چارو نج سره ورته رغاوني برېښي!

۱۸- یال، -یالی زاړه او نوي چارنومونه او هممهاله ستاینومونه رامنځته کړي: پق خبریال د (سخنور، زبان آور) او خبریالی (د نطق؛ خبرگوي یا مخبر، عیبگوي) په ماناوو راخوندي کړي او نن سبا د (راپورتر)، په مانا دی، پالیال (وفادار)، مرستیال (معاون به اصطلاح اداري)، غوتیالی (حمله آور)، گتیبالی (یوکورنی غړی چې کار وگټه لري)، غوریالی _ ywārāyālāy _ (لافوک و لطیفه گو) اوله اوږدو سره غوریا لی (جاغوردار)، ځونډیالی (پوپکدار؛ پوپکساز)، پامیالی (متوجه؛ هوشیار؛ صاحب نظر)، غریالی - روب (عضلاتی؛ تنومند)، بریالی (رنجبر، کوشا، کارکشته)...؛ پرلپسې ډېرېدونکي چار-او ستاینومیز نویزونو او بیا لنډنومونه زیاتره د (خبریال) پر بېلگه بې (-ی) رغول کېږي او وگړني یا پخوار غېډ لي هم همداسې رانډوي، لکه:

نومیال، ننگیال، فرهنگیال، دودیال، زمریال، توریال، بریال، زغر یال (شخص، یا عراده زړه دار و زړه پوښ)، برمیال، پتیال، هڅیال، زمیال (رز منده)...؛ د ادبي بېلگو (ننگیالی، فرهنگیالی) ننیالی (مخینه یې تر ستر خو شاله پر شاخي؛ چاپیریال (محیط) له ورته پایلې سره بیا یو بېلبنتي څیزنوم را منځته شوی دی

۱۹- لي، -لو، بېلگې: کوتوالی، سپایي (سپاهي)، چلي (فریبکار)، سپرلي (سواری هروسيله ترانسپورت عامه سافربری؛ فعل سواری)، سپرلو (مانند سپرلي؛ سوار اسپ، بویژه نیزه باز)...؛

۲۰- انی، -لانی، بېلگې؛ سیلانی (گشتگر، گردشگر، جهانگرد؛ سیالین؛ تماشچی منظره و یا حادثه)، کرلانی (کشاورز)، بل ځېل (کرلانی) یې (یکی از سلاله پنجگانه پښتونان که پیشه کشاورزی به آن نسبت داده می شود)...؛

۲۱- تو (-tu)، داپایله هم پر خپل وار د چا- او ستاینوم تر منځ گډه ده، بېلگې: جرگه تو یا جرگه یی، برجستو یا بېلرغو (فساد پیشه)، چمتو (حاضر و آماده)، نامتو یا نوماند (مشهور، شهیر، نامور)...؛

۲۲- تي، بېلگې: روژه تي (روزه دار)، بوزه تي ياکوژه تي (ناروزه دار، هر دو مشتقا تي قیاسی از روی واژه قبل)، جرگه تي ياجرگه تو، پایلاتي (فسادپیشه)، بنگگي يا بنگي (معتاد به بنگ کشی...); انگراتي بيا د پېښتاني په مانا ورته پایله برېښي، خو له څيز نوميز چار سره ؛

۲۳- باڼي، بېلگې: ورباني (دربان)، ورباني (عضوی از جمعيتی که عروس تا خانه داماد همراهي ميکند)، اين جمعيت را (ورا و وره بيز) گویند، خرخباني (بازيگر، رفاص)، گودباني (دستيار سفر کننده يا گردشگر)، اشرباني، اشرگري يا اشرگرندی (عضوی کار حشر)، کتبان-ی (بافنده چارپايي) چي هممهاله (دبیل) يو کړنوم هم بلل کېدای شي، غويباني هم د يو بوټي نوم دی؛ غوباري (خرمگس گاو و ديگر مواشي) کېدای شي، هم له آره (غوباني) اوسي!

۲۴- ځان، ځاني، -ځاندي، بېلگې: بورځاني يا مېوه ځاني (ميوه چين)، وريځاني يا وريځاندي (خوشه چين)، يا يي هممانيز وريچن؛ نوي پرتلويز ونه (قياسي) رغا وني يي: انگورځاني، پومبه ځاني، گلځاني...؛ د (-چن) تر څنگ (-چان) يا (-چون) هم ورته پایله برېښي، د خوشال په شعرکي (غوره چون) راغلي چي رارو سته پر (غورچان) منتخب، گزینه، گزیده، راپول شوی، لکه د احمدشاه بابا (شعري غورچان) او داسي نور.

۲۵- من-د(-man-d)، زري بېلگې: دښمن، ميرځمن، واکمن (شاه)...؛ نوي، لکه پوځي-پوليسي نومونې: بريدمن، ډگرمن، ساتنمن، څارمن؛ واکمن په نوي مانا (باصلاحيت، اتاريټي)، کارمن-د (مامور)، هنرمند...؛ (من) له امير کوروه تر گگيا ني د يوه خپلواک گر يا ويي په توگه هم کارول شوی دی:

-غشي د من مي ځي برېښنا پر ميرځمنو باندي...

- تر اول لا په منونو پري افزون شه چي صحت د عشق له درده زما من(!) غوښت

۲۶- ن(-an)، بېلگې: ژباړن (ترجمان، مترجم)، قضايي: گرويرن (پوښتوني؛ مستنطق)، پوځي-پوليسي: تورن، جگړن، څارن؛ درغلن (جعلکار، منقلب)، درو هن (تگمار)، فريبکار، چلباز)، ډونگن، يا زونگن (زونگ زون کننده، ډورن (درو غباف، لافزن، گلیم باف)؛ شدي بېلگي چي د استاد رښتين په دي بېځايه ورمند (-ن) له آره همدا راز (ستاينوميزي-چارنوميزي) رغاوني کوي: گرینگن، تيزن، پسکن، ډرن، غرتن...؛

۲۷- ری (-ray)، بېلگې: لوتپری (لوتمار)، جنگبری (جنگره) (رښتين ۸۲)، غولتپری (د سپي لپاره: مزار دره)...؛

۲۸- ری (-ray)، بېلگې: خوږی (، خونکار، سفاک)، چنگری (شخص بد معامله و جنجالی)، چوپړی ياچپراسي...؛

۲۹- اون (-āwān)، (غورځاون (تره خپل، يوسفزي) د (کوټه والو (غورځالوو) د (مردی باجهش و جنبش؛ يکی از اعضای و فعالين حزبی يا سازمانی)، يا د استاد رښتين په خبره شدي بېلگي: متراون (متيازن)، غولاون (غولن)، تيزاون، گوزاون ياچونگاون، درناون، پسکاون...؛ بنځينه پسکاونه يا غونځه (درخت دولانه، شيبه شيبه درخت آلبالو)...

۳۰- ار(-ār)، بېلگې: پوزيار (بورياباف) له کره ځېل (پوزی)، نه له (پیزی) ځېله چميار د (موچي) لکه ماليار هندي آره لري، وستار د (تاجر) په مانا له وسته (بسته او متاع تجارتي) څخه دغه رغېدلی بېلښتي چارنوم له کمپښو نږه پښتو ويونو څخه گڼلای شو، دوتنيار (صحاف) پښتی ساز) هم ښايي ورته چارنوميز بېلنگ اوسي او له (دوتنه) بنسټ څخه رامنځته شوی او نن سبايي ما او استاد صميم د (فایل، دوسيه) په ماناوو مانا ونجويزونه هم رادود کړي دي، بتيار د بتيوان اوهم د څښتوبتي و الا د هممانيزونو په توگه له هندي آري سره سره را خپل شوی، ويښيار هم کېدای شي، د پارسي (هوشيار) پښتو انډول وگرځي، (پوهنيار، څېر نيار) نويزونه هم همداسي درواخله؛ زما گرويزی (لړم يار (مادر کيکان) بيا يوڅرگند ترښتي څيزنوم دی!

۳۱- ځن-يا-زن له پارسي (-زن) څخه راخپله شوې پایله له دي بېلگو سره: لامبوځن-زن، ښکارځن، تورځن، نښان زن...؛

۳۲- ون(-un)، بېلگې: پق مرستون د (مرستونی) هممانيز، خو پاسلون (په ره دار، محافظ) د (پاسلونی) منت گذار) هممانيز نه راځي...؛

۳۳- چي، له کوشينوم، او لوښنوم سره شريکه پایله ده او آره يي د اوښتا هنر يانچو (هنرمند، ماهر) په لاسوندياري او ښايي، تورکي هم راڅخه پورکړي او سي، نه سرچپه؛ زموږ بېلگې: بگابنجي يابگابني (ميانجي، صلحجو)، مرکچي، توپچي، جارچي، غاوچي يا غاوی (دادخواه)، باورچي (فاصد) چي پېښوريان ډپورويي په توگه د(پخليکار) په مانا کاروي، تورمچي، ډولچي، سورنچي، او (تواچي) هم پارسي (طبقي) اېسي!

له-ی سره، لکه: مرغچي (نگهبان کشت وراونده پرندگان)، يا لوبښومونه، لکه: مرغچي (گلوبند مرواريد)، مرغچي يا کونجکه (خرمهړه)؛ ياله لنډې-ي سره چلمچي (-لگن با آفتابه به حيث ظرف دستشویی)؛ موچي هم کېدای شي، يو زور بېلښتي چارنوم اوسي!

(۳۴) -ور، پایله د ستاينومونو په لړ کي يو نيم چارنوميز رنگ راخپلوي يا رغوي، لکه: ژوبلور (جنگ اور، سرباز-پيچ ۴۱)، باتور لافزن)، غوتور يا غوتنډوی (شناور، غواص)، زورور، ژبور، خولور او داسي نور ستاينومونه چار نوميزه ځانگړنه ترلاسه کولای شي، که: خپتور، نسور، گپپور (پرخور)...؛ همداراز شدل چارنومونه... (ويپوهنه ۳۱۱-۳۱۰)

پوهاند دوكتور م. ا. زيار
اکسفورډ-۲۶ دېسمبر ۱۸

د پاڼو شميره: له 16 تر 16

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بنې پاروالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ